

Елисавета Багряна

Радио

Свирете ми, цигулки, екнали в нощта,
пей циганино!
Това сърце невярно, скитнишко, разкъсай
и тази прокълнатата черна кръв излей!

Една мелодия –
и няма вече настояще, минало и бъдеще,
далечина и близост.

Къде съм аз?
В безмълвната ли самота на моя тъмен дом,
където ме раздумват само думите на книгите
и ме прегръща скърцащият стар диван?

Или на стихналия бряг на Черното море,
де в сини летни нощи
звездите падат в ясните очи на този,
чиито клепки са извити като лъкове нагоре,
чиито мисли отлетяват като албатроси в бъдещето,
чието рамо топли моето
и тръпне под антената на мачтата запыла?

Или в града над бялата река,
в това ориенталски задимено кафене,
де преподавателя, разпънат на естрадата,
поглъща тези подлудяващи мелодии
и ги излива през устите хиляди на апаратите,
протегнали в нощта към него пипалата си
от всички краища на земята...

Не съм ли там?
Не съм ли с онзи, който, седнал сам,
навел клепачи, тежки щитове над морния му лик,
като насъне слуша в тоя миг
и вижда: Черното море и она чуден бряг,
на който няма да пристъпи вече неговия крак?

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11769>]